

retning, hvor der gives med Tvang og modtages med Utafnemlighed, og at Personer, der komme ind derunder, ere udsatte for mere og mere demoraliserende Virkninger. Paa den anden Side har jeg lagt Mærke til, og jeg kan opvise mangfoldige Eksempler derpaa, at den frivillige Fattigforsørgelse er til stor Belsignelse. Jeg har mange Gange i mit Liv lagt Mærke til og har mange Eksempler paa, at en lille Hjælp, der ydes ad den frivillige Fattigforsørgelses Vej, har udrettet store Ting, har vakt Dysten og styrket Modet hos den vedkommende, fort sagt, har virket til Belsignelse i mange Henseender, hvor det offentlige Fattigvæsen har virket til Forbandelse. Derfor betragter jeg det ogsaa som en Hovedbetingelse for en Reform paa Fattigvæsenets Omraade, at man stiler paa at indstrænke det offentlige Fattigvæsen for at udvide den frivillige Fattigforsørgelse. Det er efter min Mening Vejen, man burde gaa. Enhver Reform paa Fattigvæsenets Omraade, som ikke betræder den Vej, opfylder ikke sin Hensigt, thi det er det, der burde stiles efter. Der var en Tid, for en 16—18 Aar tilbage, da Flertallet i det andet Ting var inde paa den Vej, da betragtede man det som et Hovedformaal ved Omordninger paa Fattigvæsenets Omraade at indstrænke den offentlige Fattigforsørgelse og udvide den frivillige. Naar jeg skal udtale det samlede Indtryk, som jeg har af dette Lovforslag, saa er det da det, at den gamle Vej har man forladt, og det, man først og fremmest burde stille paa, har man ikke stilet paa. Man har forladt denne Vej og end ikke gjort noget for at udvide den frivillige Fattigforsørgelse. Det er disse korte almindelige Bemærkninger, jeg har at gøre i Anledning af Lovforslaget. Jeg gentager, at jeg ikke vil sige, at jeg alligevel ender med at stemme mod Lovforslaget, men jeg vil sige, at jeg har umaadelige Betænklichkeiten ved at stemme for det.

Formanden: Jeg indser nok, at selv om jeg vilde fortsætte endnu noget indenfor en rimelig Tidsgrense, vilde jeg dog ikke kunne bringe denne Sag til Ende i dette Møde. Derfor skal jeg ikke opholde de Herrer med at blive længere, men standse for i Dag og ansætte det næste Møde til i Morgen Tirsdag Kl. 1¹/₂, hvor Dagsordenen da vil være:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Vædringer i Lovgivningen om Told- og indenlandsk Koeffektavgift.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Skolelærernes Enkeforsørgelsespligt og om Bonusudbetaling af Skolefondene til Skolelærere og Værenter.

4) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.

5) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn samt om Nedsættelse af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn m. v.

Mødet hævet Kl. 5.

To og trefindstyvende Møde.

Tirsdagen den 24de Marts 1891, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde oplæstes og vedtoges.

Formanden: Fra Folketingets Formand har jeg modtaget Underretning om, at Folketinget har tiltraadt Landstingets Beslutning om, at det Fællesudvalg, som vil være at nedlægge angaaende Forslag til Lov om Snekastning, skal bestaa af 18 Medlemmer, 9 valgte af hvert Ting. Jeg agter ved Mødets Slutning at foreslå det fornødne for Landstingets Vedkommende, nemlig Valg af 9 Medlemmer, for at Fællesudvalget kan konstituere sig.